

Največji slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah
Velja za vse leto ... \$3.50
Za pol leta \$2.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian daily
in the United States.
Issued every day except Sunday
and Legal Holidays.
50,000 Readers

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 66. — ŠTEV. 66.

NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 20, 1918. — SREDA, 20. MARCA, 1918.

VOLUME XXVI. — LETNIK XXVI

Beg iz Petrograda.

PREBIVALSTVO BEŽI IZ PETROGRADA. — ŽELEZNISKE URADE IN TOVARNE SO PRENESLI DRUGAM. — ŽIVIL IN KURIVA PRIMANJUJE. — LAČNO LJUDSTVO TRGA MESO CRKNJENIH KONJ. — Ulice pokriva led in nikdo ne more hoditi. — ELEKTRIČNA RAZSVETLJAVA IN POULICNA ŽELEZNICA JE ZELO OMEJENA.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 29, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Petrograd, 19. marca. — Tekom bega iz glavnega mesta je bila panika. Ljudje niso mogli dobiti železniških listkov, ker je bil promet preobložen. Mnogi so si morali izbrati navadne ceste, najeti so si morali konje in sanke, da so odpeljali prtljago in svoje premoženje.

Drugi so odpotovali kar pa, ker niso hoteli, da bi stradali, ali pa da bi jih Nemci zajeli.

Mnogo angleških podnikov, ki so hoteli z železnicno odpotovati v Murmansk, so boljševiški uradniki zadržali s pregledovanjem potnih listkov in z drugimi nepotrebnimi formalnostmi.

Generalni sovjet narodnih komisarjev je s svojimi listinami odpotoval že pred nekaj dnevi v Moskvo. Veleni komisarjev so spremljale letiske garde, ki so najbolj zanesljive oborožene sile pod boljševiškim poveljstvom. Beže tudi mnogi ravnatelji vladnih uradov in železniških uradov ter tovarn. S seboj jemljejo arhive, material in ljudi, v mnogih slučajih celo naprave, ali njihove dele v Moskvo.

Nekatere naprave bodo postavljene kje v Sibiriji, ali pa v Arhangelsku.

Uradniki, ki so ostali v Petrogradu, bodo zadostovali samo za krajevne potrebe. Petrograda ne nameravajo ponizati do mesta druge vrste in napraviti Moskvo za prestolico, dokler se tam Nemci ne vstanove, temveč Petrograd je bil že vržen s prestola ter nudi sliko obširnega provincialnega trga.

Nevtolažljivi mestni prebivalci, ki so še ostali, hodi po sredi ulic, kajti promet za vozove je popolnoma prenehal. Samo na nekaterih važnejših križiščih se pokaže kak avtomobil, ali pa san.

Električna razsvetljiva in poulična železnica je zelo omejena, da se varuje s kurivom, k aterega pomanjkanje se vedno bolj čuti. Prometa ni.

Pred nekaj dnevi se je poročalo, da bo Petrograd razglašen za svobodno luko. Pod sedanjimi izvanrednimi razmerami se sliši to kot obnovitev starega sistema nemške Hansa zvez; ideja, ki bo nadaljevala nesrečne zahteve nemške mirovne pogodbe, ki hoče skrčiti Rusijo do nekdajne moskovske države za časa prvih carjev Romanovićev v 17. stoletju.

Ker se nahaja osrednji odbor narodnih komisarjev v Moskvi, bo v Petrogradu vladal drug sovjet komisarjev z izvanrednimi pravicami za obrambo mesta proti zunajnemu sovražniku. Tej komunistični vladi bo stal ob strani revolucionarni vojni komisariat pod predsedstvom Leona Trockija.

Te različne vladne agencije s sumljivim pojavitvom bodo še povečale zmešnjavo.

Kot živilski diktator je prejel Trocki od raznih deputacij s provincij več pozivov za naglo odpomoč. Delegacija iz Kaluge ga je obvestila, da so kmetje tega okraja porabili že vso pšenico in vse žito, katerega so spravili; porabili so celo semensko žito in da je lakota v jeseni neizogibljiva.

Zivilski položaj se z vsakim dnem bolj slabša. Težko, da je kak trgovina z živili še odprta.

Vsa hrana, katero je mogoče videti, je zmrzljena ali prekajena riba, katero kdo prodaja na cesti.

V zadnjem času je bilo videti več dni ležati erknjene konje na cesti; popadali so zaradi ledu, ki pokriva ulice in zaradi slabega krmiljenja. Samo človek, ki je malo manj močan kot konj, se more na tako slabi cesti držati pokonci.

Ljudje so tako lačni, da so pričeli rezati meso s konji, ki so poginili na cesti. Surovo konjsko meso, s soljo in porrom, je že prava delikatesa. Uživanje konjskega mesa bo postalno splošno v navadi.

To pa ni brez nevarnosti za prebivalstvo, kajti maršikatera žival je bila okužena po kaki bolezni.

Spijon v ameriški armadi.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on March 29, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Z ameriško armado v Franciji.

London, Anglija, 18. marca. — Ameriški častniki poročajo, da vse kaže, da je v ameriških vrstah na delu en spijen severozapadno od Tonila. Zgodaj danes zjutraj je nek ameriški vojak opazil signale z lučjo iz okna nasproti sovražnim vrstam. Tako je vstrelil skoti okno in hotel v hišo, kjer pa ni našel nikogar. Stiri ure prej pa so našli razrezane zelo važne telefonne linije v ameriških vrstah.

Zenčinski list "La Feuille" menja, da se je v Frankfurter Zeitung in drugih zamejnih listih zopet pojavilo mirovno gibanje.

Zaveznički in nemški mir.

ZAVEZNICI SO SKUPNO POSVARILI CENTRALNE VELESILE, DA NE BODO NIKDAR PRIZNALI MIRU, SKLENJENEZ RUSIJO. — ISTO VELJA TUDI GLEDE RUMUNŠKE. — ZAVEZNICI SE HOČEJO BORITI DO ZMAGOVITEGA KONCA. — NEMCI SO RUSE NESRAMNO PREVARILI.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 29, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 19. marca. — Centralne velesile so danes obvestili zaveznički, da se sledi bojejo boriti in da bodo nadaljevali z bojem v namenu, da napravijo konec v Evropi. Najvišji vojni svet zaveznički je objavil, da zaveznički ne bodo sprejeli nemških mirovnih pogodb z Rusijo in Rumunsko.

Ugotovilo, izdano v zunanjem uradu se glasi:

Mir krši oglašajo, vendar reži pod krovki besednih izjav brutalna resničnost vojne ter neoviran vladu sil, ki ne pozna posevne. Mirovnih pogodb kot so te ne priznavamo in jih tudi nočemo priznati. Naši lastni cilji se po vsem drugačenega značaja.

Borimo se, da imamo namen biti se naprej v namenu, da enkrat končamo s to politiko, da vstavimo na mesto nje mirovnino vladu organizirane pravice.

Ko se dogodki te dolge vojne razvijajo pred našimi duševnimi očmi, spoznavamo vedno bolj in bolj jasno, da so bitke za prostost vse povsod medsebojno odvisne; da ni treba nikake posamezne navezenosti in da je v takem slučaju edini a splošni zadostni poziv, poziv na pravico in resnice.

Avgusta pravica in resnica zmagali?

Kotikor je vprašanje odvisno od bitka, ki bodo še prišle, naj narodi, kajih usoda je na tehnici, zapovedi armadam, ki so se celo vspričo razmer, ki so bile težavne kot sedanje, izkazale več kot enakovredne v veliki stvari, kateri so poverili njih hrabrost.

Ugotovilo zavezničkega vojnega sveta se glasi:

Ministrski predsedniki in zunanjí ministri zavezničkih držav, zbrani v Londonu, štúdijo, da je njih dolžnost opozoriti na politične zločine, katerih so pod imenom nemškega miru izvršili proti ruskiemu narodu.

Rusija ni bila oborožena. Pozabilv, da se je Nemčija tekom štirih let borila proti neodvisnosti narodov ter pravice in človeštva ter ruska vlad v neki posebni lakinovnosti upala doseči potom mirovnega pregovarjanja oni demokratični mir, ki ga ni mogla dobiti s pomočjo vojne.

Kar je resnično o Rusiji in Poljski in nič manj o Rumunski, preplavljene nalinj pravima evropskega demokratičnega mira, ki ga ni mogla dobiti s pomočjo vojne.

Poljska, ki je junaska duh je preživel najbolj krute narodne žaligre, je ogrožena od četrte razdalje. Da pa se poveča krivice, temelji načrt, potom katerih naj bi se umetilo zadigne sledove njeni neodvisnosti, na sleparske objave proti ruskiemu narodu.

Zveznički so imeli danes ugoden dan. Videli so pasti večje število Nemcev.

Prvi korak napram splošnemu miru na račun Rusije. Sklenjeni mit po imenu boljševikov ni konec temveč samo sredstvo za končati popolnoma so prepričani, da se bo vojna nadaljevala.

Zaradi tega pravi boljševiški glasilo "Pravda":

"V nasprotju s pričakovanjem nemških vojakov, ki so zapeljani od imperialistov, mir katerega je narekoval general von Hoffmann Rusiji, ni početek splošnega miru, temveč samo podlaga za obnovljivje neprizakovane vojne."

V mislih se mora imeti, da je po boljševiškem naziranju sedanja vojna medsebojna neizčevljiva borba dveh imperialističnih skupin, ki pa se je razvila v boji na vzhodnem frontu med buržauzijo in delavskim razredom. O tem piše "Pravda": "Samo sporazum in zveznički obema imperialističnima skupinama bi jima zagotovo mogla zagotoviti splošno znago, ta sporazum pa ne obstaja. Ravnino nasplohno: stare pogodbe se trgajo. Odnosaji med Nemčijo in Avstrijo postajajo vedno težavnejši: na drugi strani pri zavezničkih pa na rasciu spor."

To je boljševiška teorija, toda dejstvo ostane, da je njihova najbljžja sovražnica Nemčija in da sedanjí mir ni sredstvo za končanje sovražnosti. Rusija je za sebe vzdela, toda za vedno ne bo in sovjetova sila bo radevolje pomagala povsod, ne da bi ji bilo treba tržitovati svoje revolucionarno stališče. Anglije strupeni dim, ki vstaja iz tega začasnega mira, ne sme preslepit.

Rusija ima dober spomin: ako bi jo zaveznički v tem trenutku kaznivali in jo zapustili, bi to ne bi sami zločin proti demokratiji temveč tudi lahkomiljenja kratkovidnosti za več narod, ki je zapleten v vojno proti nemškemu miru.

Njihovo stališče je edinstveno, kajti povečini zastopajo kmete v armadi in zunaj nje in ravno, ker se neče bojevati, je vojna nemogoča. Zaradi tega je njihova kritika nad boljševiškim retoričnikom, kajti njihovi lastni voliči se neče bojevati.

Sloški znacaj se, na kateri se je odobril mir, ni kazal ostre debate. Dejansko delo prepričevanja je bilo že izvršeno v privatnih sejih strank: preteklo moč pa so voditelji nasprotujeli s stranki.

Boljševiški se boje, da je predlagana svobodna roka za Japonsko.

Amerikanci v ognju.

Amerikanci so na dveh mestih vdružili v nemške zakope. — Artillerijski spopadi se vedne vrše.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 20, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Z ameriško armado v Franciji

18. marca. — Francoski in ameriški čet so zopet vprvorile napad na nemške zakope v Badonvillers okraju ter vdružili 300 jardov v sovražniške čete na dveh mestih.

Nasli so pozicije izpraznjene ter so bili prisiljeni vrnuti se brez jetnikov.

Pohod je bil vprvorilen iz nekega zapuščenega nemškega zakopa na drugih točkah, ki jih drže ameriške čete, so se vrzili danes o bicajni artillerijski boji.

V Soisson okraju je padlo 16 tisoč izstrelkov, povečinoma napolnjencev s plinom, na francosko-ameriške čete. Francoski in ameriški topničarji so odgovarjali na nemški ognjeni in obstreljovanjem, ki je bilo skoraj takoj silno kot ono sovražnika.

V odgovor na prošnjo zakladniškega tajnika McAdoo bodo poslali v Ameriko za razstavo v prid tretjemu posojilju svobode strojne puške, metalec gorečega ognja ter druge predmete, kateri so zajeli na fronti pri Toulu.

Z ameriško armado v Franciji

19. marca. — Ameriška artillerija na fronti pri Toulu je danes obstreljevala mesta, nahačajoča se za četnike sovražnika. Ob številnih prilikah smo uporabljali precejšnje število plinskih izstrelkov in topničarji so vrgli tudi par projektilov na nemške zakope same. Nekateri izstrelki so padli v mesto Essey, drugi pa v Montsec.

Neka ameriška patrulja je zasedla danes zjutraj na sovražno patrolo med Remmieres gozdom ter Jurry gozdom. Tekom ene ure in pol je skušala ameriška artillerija vjeti par sovražnikov a brez uspeha, dasiravno se je vrnilo par bojev s pistolami in puškami, ko se Nemci umikali ter skakali od drevesa do drevesa.

Ameriški streliči so imeli danes ugoden dan. Videli so pasti večje število Nemcev.

Prvi korak napram splošnemu miru na račun Rusije. Sklenjeni mit po imenu boljševikov ni konec temveč samo sredstvo za končati sovražnosti. Rusija je za sebe vzdela, toda za vedno ne bo in sovjetova sila bo radevolje pomagala povsod, ne da bi ji bilo treba tržitovati svoje revolucionarno stališče. Anglije strupeni dim, ki vstaja iz tega začasnega mira, ne sme preslepit.

Rusija ima dober spomin: ako bi jo zaveznički v tem trenutku kaznivali in jo zapustili, bi to ne bi sami zločin proti demokratiji temveč tudi lahkomiljenja kratkovidnosti za več narod, ki je zapleten v vojno proti nemškemu miru.

Ali pa bo tudi Nemčija storila isto glede russkih province? — Ako se to zgodi, potem ni težko sklicati mirovno konferenco. Najprej se prizna princip zvezne narodov, potem pa je dolžnost mirovne konference same, da izvede ta princip v podrobnostih. Sovražniku moramo povrediti, ako si ne želi sami miru, ampak tudi starega trgovskega razmerja in pravice do prostre svetovne trgovine, potem mora sprejeti mirovne pogoje, ki zametujejo vojaška osvajanja in zahlevajo sporazum s pogajanjem v mednarodni zvezzi.

Zasedanje vrhovnega vojnega sveta.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 20, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 18. marca. — Sejam sta prisostvovala italijanski in franc. min. predsednik in Downing St. našljajnega voj-

Nemška mirovna ponudba.

ZAVEZNICI SO ZAVRGLI TAJNO NEMŠKO MIROVNO PONUBDO. — VADO SO NEMCI VRGLI ITALIJI IN FRANCII. — MED TEVTONSKIMI NARODI VLADA NEMIR. — NAROD ZAHTEVA MIR. — VLADNA

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKURU, President.

LOUIS BERNARDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
2 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
In this issue we list all Amerika Za celo leto na mesto New York \$5.00
in Canada Za celo leto na mesto New York \$8.00
in pol leta 2.00 Za četrt leta na mesto New York 1.50
za četrt leta 1.00 Za inozemstvo na celo leto..... 6.00

"GLAS NARODA" izdaja vsak dan izvenčni nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisni tress podpisne in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovoli posiljati po — Money Order.

Pri spremembi kraja narodnikov prostimo, da se nam tudi prejmejo nivalitve
nasvet, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisni in posiljatveni naredite ta nastav:

"GLAS NARODA"

22 Cortlandt St., New York City
Telefon: 2878 Cortlandt.

O permitu in drugih stvareh.

000

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on March 20,
1918 as required by the Act of October 6, 1917.

Sprejeli smo značilno pismo, na katerega moramo odgovoriti.

To pismo se glasi takole:

Čudno se mi zdi, da Glas Naroda še vedno nima "permita". Zotti ga je dobil, tisti Zotti, ki je bil pred vojno pa do konca lanskega leta z dušo in srcem vdan Avstriji.

Čudno se mi zdi, da ga je dobila clevelandška "Sloga" in še par drugih slovenskih in hrvaških časopisov, kateri so bili vse prej kot pa borilci za svobo do svojega lastnega zatiranega naroda in ki so, če so le mogli, pri tej ali oni priliki poskušali vreči ameriški ali kaki drugi zavezniški vladi polence pred nogo. Prosim vas, pojasnite mi to stvar.

S pozdravom

F. V.

To je eno izmed pisem, ki prihajajo vsakdan v naše uredu.

Ponavadi nismo odgovarjali nanje, že vsaj javno ne, ker smo toliko taktni, da nočemo spravljati v javnost grehov svojega krvnega brata, ki pozna bratstvo šele tedaj, ko mu ga prinese človek na krožniku, zabeljenega z bogatim dobičkom.

Mr. F. V. povemo naslednje:

V Washingtonu je Jugoslovanska Kancelarija. Če se ne moremo, v šestem nadstropju v Southern Building ali pa celo par nadstropij višje.

Jugoslovanska Kancelarija ima precej uradnikov. Med njimi je celo eden, kateremu je Glas Naroda nehotično pomogel, da se je povspel na tako vzvišeno mesto.

Zastopnik Jugoslovanske Kancelarije pravijo, da njihovo priporočilo pri ameriški vladi zaleže ter da ameriška vlada vpoštova njihove pomislike.

Parkrat smo že slišali, direktno, od strani in po ovinah, da bi imel Glas Naroda takoj permit, če bi se tem gospodom uklonil ter jim s svojim sodelovanjem pomagal basati bisago, kateri dosedaj še noben človek ni odkril dna.

Od nas ne zahtevajo ničesar drugega kot — kompromisa.

To se pravi, da bi se mi morali izneveriti svojim sedanjim principom, temelječim na ameriški ustavi ter propagirati svobodo, ki nam bo baje dodeljena pod monarhom; da moramo lagati kot oni lažejo, da moramo povtarjati originalna poročila; da moramo z zavijanjem resnice slepitvi narod.

Mi kot vestni časnikarji smo pisali in pišemo le to, kar je res.

Sreča nas je bilo, ko smo brali in ponatisnili originalno poročilo, da jugoslovanski poslanci v Avstriji hrepene po svobodni državi pod žezлом Habsburžana.

Pritiskline Jugoslovanske Kancelarije so nam to strahovito zamerile.

In zakaj?

Po njihovem bi morali namreč zapisati, da so jugoslovanski poslanci v Avstriji za svobodno državo, ter črati "pod žezлом Habsburžana".

Pisali smo fakta; ničesar drugega kot fakta.

In vsled naše resniciljubnosti je prišlo prokletstvo na nas.

Jugoslovanska Kancelarija je oznanila, da ji je močno pošiljati denar v star kraj.

Mi smo se informirali ter javno razglasili v listu, da mi mogoče pošiljati denar.

In vsled te resnice se je povečalo hujskanje in ščuvanje proti nam.

List, ki nima "permita", mora prestavljati vse vesti, tikajoče se vojnega položaja in raznih političnih zadev, ter jih pošiljati v oceno pristojnim oblastim.

Pristojne oblasti so čitali že marsikatero obtožnico proti ljudem, kateri niso vredni njihovega zaupanja.

Čitalo bodo tudi to in še veliko, veliko drugih.

Naša vrest je čista.

Za vsako vejico, ko smo jo napravili, se lahko zagovarjamo pred naštrajkim sodnikom, kateri ne mora biti v resnici moč pravice in nepristranosti.

Mi se ne bahamo s svojo močjo in svojim ugledom. Vseeno pa lahko rečemo, da smo v enem samem mesecu napravili za vojnovarčevalne znamke in vojna posloila Združenih držav več reklame in brezplačno odstopili več dragocenega prostora kot pa vsi drugi časopisi, katerim je baje Jugoslovanska Kancelarija izposlovala "permitt".

Tega nismo storili zato, da bi se hoteli komu prikupiti, pač pa vsled tega, ker poznamo in vemo cenni silno vrednost inštitucij, ki bodo pripomogle pravični stvari do zmage.

To je naš odgovor, Mr. F. V.! — k.

000

Dopisi

000

Spring Hill, Iowa.

Ker že dolgo časa ni bilo iz tukajnjega kraja nobenega dopisa, sem se pa jaz namenila napisati par vrstic, ki pa niso nič kaj veselje. Poročati moram našo žalostno vest, da se je v tukajnji okolici in Carney pripelj robarski umor.

Dne 24. februarja je šel rojak Jožef Kerhlikar ob 10. uri zvečer proti svojemu domu ter je bil napaden in takoj ubit. Imel je na vrhu glave veliki udarec ter na strani glave pa hud udarec. Ubit je bil blizu svojega stanovanja s polenom, odlomljenim z bližnjega drevesa. 25. februarja včutraj so ga našli mrtevga. Kdo ga je umoril, še niso iznašli.

Pokojni Kerhlikar je bil doma iz Hotic pri Litiji, kjer zapušča sorodnike; tukaj zapušča ženo in sedmerno otrok. Pokopalni smo ga dne 27. februarja na katoliškem pokopalnišču v Des Moines, Iowa, kjer počiva že več Slovencev. Počivaj v miru in lahka naj ti bode tuja zemlja!

Pozdrav vsem čitaljem in čitaljicam tega lista. Franciška Swatta.

Hot Springs, Ark.

Na vprašanja mnogih rojakov, kako da je tukaj, odgovarjam: To mesto ima okoli 15,000 prebivalcev in se v njem nahaja največje zdravstvene ali toplice v Ameriki. Prošlo leto se je pridlo sem kaj zdrav - čez 135,000 ljudi za revmatizem in vse druge bolezni. Voda je vroča od 140 do 150 stopinj. Vsa vroča voda je pod vladno kontrolo. Kopeli so pa po 50-75 centov ena, to je v kojem kopalnišču se kdo koplije; voda je pa posod ista. Samo eno kopalniščje je od vlaže zastonj in to za tak judi, kateri si ne morejo kopeli kupiti.

Ce bi kdo hotel nadaljnji pojasnil, se lahko name obrne, ker jaz že več let stanujem v tem mestu. Treba je pa priložiti poštno znamko za 3¢ za odgovor.

Pozdravljam vse zavedne Slovence in Slovenke širom Amerike.

Joe Čertaič,
428½ Central Avenue,
Hot Springs, Ark.

Elma, Wash.

25 let sem že naročnik "Glasa Naroda", pa nisem še nobenega dopisa pisal, to pa zato, ker mi gre zaga bolje kakor pisava.

Novie niram posebnih. Zima ni posebno huda, sneg večkrat pada malo, pa hitro mine. Dela se v gozdu ali pa na farmi. Tukaj je še dosti gozdov, ali kdor ni vajen tukajnjega dela, je težko. Pijača se tudi ne dobi, ker je Washington suh. Jaz sem si pa kar jabolčnika naredil; malo kisel je, ali vseeno gre; whisky se dobi tudi, ali galon stane \$5.90. Tukaj sem že devet let; včasih sem imel tudi partnerja, zdaj pa nič ne vem, kje se nahaja.

Pozdravim vse Slovence, posebno v Clevelandu, Collinwoodu in Nottinghamu, Ohio.

J. Dempsey.

A. R. Box 101, Elma, Wash.

White Pine, Mich.

Nimam kaj posebnega pisati. Kar se dela tice, je se precej povoljno in zasluži se, da se človek preživi. Draginja je velika, kakor povsed.

V našem pečarskem klubu se dobro zabavamo. Kar si poželimo, to tudi pripravimo. Nek dopisnik iz Dunkirk, Kansas, piše, da je posamezno svinjino, ker se hitro speče. Mi pa pedemo tudi kokos, čeprav vzame mnogo časa. Posebno mi pečarji smo zelo pridni.

Ko zjutraj bije ure pet, smo že na nogah in pričemo vredno vredno. Marsikatera žena je zaspana in pogosto predolgo spi, tako da mora njen mož včasih iti tudi brez spete.

Neka kuhanica je tudi prima,

Bušelj krompirja stane \$1.50, surovo maslo po 40¢ funt, 12 jaje pa 50 centov.

Tudi jaz sem delal v jami. V Kansusu sem bil 6 let in povsed drugod. Pa se mi ni več dopadlo delati za kapitaliste ter sem se namenil, da grem na farmo. In tako sem tudi naredil. S početka je šlo res prav slabo, ker sem začel brez denarja. Pa sem bil vrstjan in počasi gre vse. Ko sem odhalil, da se mi nekateri rojaki smejal. Danes bi pa rad videl katerega od teh in bi z njim govoril ter ga vprašal, kdo je danes na boljšini, on ali jaz. Mnogo boljše bi bilo za Slovence, ako bi bolj hodili na farme. V nekaj letih si farmer lahko prahrani par tisočakov, z delom v rudnikih in tovarnah pa komaj pa stotakov. Zato pa, rojaki, le pridno na farme, se ne bodekali, kot se tudi jaz ne kesam, da sem šel.

Ako Andrej Vrhunec, ki je bil pred 7. leti v Caroni, Kansas, bere moj dopis, naj se mi oglaši.

Na jesen mislim kupiti farmo kje v bližini Clevelandu, O. Rad bi bil tako, ki bi imela kaj sadnega drevja in veliko od 100 do 160 akrov. Farma mora biti dobra in ne predaleč od sole in mesta. Ne gledal na to, koliko velja temveč samo na to, da mi ugaja.

Pozdravljam vse Slovence v Mirelalu, Kansas, ki so me dobro poznali, ker sem nosil po strani klobuk. Veseli praznike!

John Pintar,
Vermillion, Alta., Canada.

Valley, Wash.

Zima nam gre h koncu. Ptiči se livei nam oznanjujo novo vigrad. Vreme imamo pa bolj marčovo ali aprilovo, nič stanovitno.

Delavske razmere so dobre povsod na žagah, na farmah in v kamenolomih. Magnesito Company dobro dela.

Pozdrav na vse Slovence in Slovence, posebno vse slovenske pečarje. Vsem skupaj veselko nočno praznike všeči vaš prijatelj.

Pečar.

Max Fleischer,
258 Lewis St., Memphis, Tenn.

SLOVENSKO-HRVATSKA

Restavracija

A. ZUPANČIČ, lastnik,

priporoča tukajnjim rojakom svojo novo urejeno restavracijo. Izvrsta posrežba. — Domata kuhinja. — Glavnova na razpolago. Ugodno sestajališče Slovencev v Hrvatov.

443 East 84th St., New York City.

(Med 1. Ave. in Ave. A.)

Oženite se

Prelijite nam samo EN DOLAR in posali nam vemo populo Ženitvančki katalog z natančnim opisom, SLIKAMI, imeni in naslovom mnogih džeklet in nekolicino odov, ki bodo doberga in počitne moči. Lahko sami pišete in skenite na strečen zakon. Mi smo zmožni storiti potrebljeno in dovoljno posredovanje, zato ne štejte dolarja, ki je posred med vami in ZAKONSKO SRECO.

Pišite se danes na:

RELIANCE F. CLUB
Box 376 Los Angeles, Cal.

HARMONIKE

bodisi kakrnekoli vrste izdelujem in popravjam po najnajljih cenah; a del teprve in zanesljivo. V popravo za neštevko vsakodan posilje, ker sem že nad letu tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravo vam vemo kranjske kakor vse druge harmonike. Stare kupim ali sprejem v meni.

JOHN WENZEL,

1017 East 2nd St., Cleveland, Ohio

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v državi Illinois naznajnamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastonik

John Juricich,

Box 342, Primero, Colo.

(20-22-3)

MARJA in ANGELA

ter nezvezno ženo, ki je pobegnila od mene dne 26. februarja z Antonom Korobavec. Vzela sta s seboj tudi 25 sto dollarjev denarja. Ona je doma iz Sajpjan na Primorskem in starata 27 let, je visoke postave, rdečih lic in črn

Luziški Srbi.

600

Od mogočne veje Slovanov, ki so prebivali pred leti ob srednjem in dolnji Labi, je ostala danes samo neznačna peščica t. zv. Srbov v obeh Lužicah, slovanski rod, Čehom po ozemlju in jezikovno najbližji.

Polabski Slovani, ki so se od davnih dob razširili za Odro na zahod k Salu in Labi, so se delili v dobi, ko imamo o njih prva podrobnejša zgodovinska poročila, torej v IX.—X. stoletju po Kristu, v tri velike skupine:

1. — t. zv. Obodritov na Meklenburškem, Lueneburškem in Holstinskem de reke Varnave, odkoder so prestopili tudi v staro Marko.

2. — Lutijev ali Veletov med Odrom, morjem, Varnavo in Labo, in

3. — Srbov na srednji Labi med Vero, Havalo in Bobro.

Od tega časa, kar je dobila zgodovina Slovane na Labi, je njih zgodovina neprestan boj za eksistenco, v katerem je bilo proti njim dvoje največjih sodobnih gospodarstev:

— Nemško cesarstvo in rimska cerkev.

Boj Nemcev s polabskimi Slovani ni bil samo političen, ampak tudi narodosten in verski.

Slovani so se držali v njem dolgo časa hrabro, toda v takem boju neenakih sil (Nemčija so se pridružili tudi Dani in v teku časa poljski in češki vladarji) se niso mogli obdržati in so — podlegli.

Pa tudi zato, ker niso bili — složni!

Za časa Karla Velikega in njegovih naslednikov še niso bili uspehi tega boja za Nemec znatni, hujši je bil — boj s saksionsko dinastijo, v katerem je prišlo skoraj vse južno Polabsko v nemške roke; končno zmago nad sosednjimi Slovani so kmalu potem izvojevali mejni grofje.

Slovani so podlegli tu nele politično, ampak tudi — narodostno.

Od XII. stoletja se je začela širiti v njihovi zemljji nepravna nemška kolonizacija, v teku XIII.—XIV. stoletja so dobili Nemci že premoč nad Slovani in od XV. stoletja vidimo med njimi samo slovanske ostanke.

Ob Rujani so izumrli Lutiji leta 1404 in ob Labi je ob pol. XVI. stoletju bilo slovensko ozemlje na Lueneburškem omejeno samo na kraj luhovski in dameberški, na južni del bledekskega, približno na tretjino olšinskega in na severni del Stare Marke. Naprej proti vzhodu so prebivali samo neznačni ostanek na Meklenburškem, ki je bilo še v XIII. stoletju precej slovansko in na Braniborskem v brižanskem okraju.

Toda niti ostali večji otok lueneburški se ni mogel vzdržati; še leta 1671 so prebivali tam Slovani, toda okoli 1. 1700 so bili že večjelj ponemčeni in iz poslednjega otočka dravinskega, na katerem je ostalo ime "Wendland" še do danes, je izginil slovanski jezik l. 1760. Leta 1751 se je služila tu poslednjikrat — slovanska maša.

Vest A. Pareczeskoga, ki se je v letu 1890 raznesla po časopisu in po kateri je našlo uradno štetje iz l. 1890 tukaj še nad 600 Slovanov — Vendov, se je pokazala kot zmota. Uradno štetje je našlo sicer 570 "Vendov" v luhovskem kraju, toda ti so govorili samo nemško.

Slovanski jezik je tu že nad 100 let mrtev, kakor je takoj konstatiiral E. Muka, katerega je poslala na mesto krakovska akademija znanosti. Ddrugače je stara slovanska rasa seveda še dosti ohranjena v tipu in v vsem domačem življenju prebivalcev dančnjega Wendlanda.

Med vsemi Polabani so se edini Srbi pri češki meji otele te žalostne usode in se ohranili, dasi v neznačnem številu, do današnjega dne.

Vzrok temu je bil poleg drugega ta, da so prišle Lužice za dolgo časa trajno pod češko krono in ta združitev vendar ustavila nemško razširjevanje in pomagala ohraniti slovanski jezik v Lužicah.

Prvotno so Srbi zavzemali kompaktno vso zemljo med Salo, Vero, gornjo Havolo, Sprevo (po Muku čez Dubno—Dahme, Želm—Baruth, Sosne—Zossen, Kopnik, Pribor, Wurice) približno do Frankfurta nad Odrom, dolno Bobro, Hvizdo, ki so se skladali predvsem iz velikega plemena pravih Srbov med Salo in Labo, in Lužičanov na srednjem Sprevi in Nisi.

Tudi sem so se začeli od XI. stoletja seliti Nemci, — toda glavni prirastek nemškega življa je bil v XIII. in XV. stol. V tem času je na zahodu od Labe ginila srbska narodnost in popolnoma izginula v času tridesetletne vojske —

Boljše je bilo v obeh Lužicah, v Dolnji in Gornji, od leta 1319, ko sta bili pripojeni češki kroni. Toda tudi tukaj je začelo od leta 1655, ko je prepustil Ferdinand po praskem miru Saksom, srbsko ljudsko naglo giniti, posebno v Dolnjih Lužicah, in še slovstveno gibanje v XIX. stoletju ga je zopet oživilo in zabranilo pogin.

Po prizadevanju nekaterih rodoljubov se je posrečilo vzbudit v ljudstvu narodno zavest, obnoviti slovstvo, uvesti srbski jezik v početne šole in se pogoditi pri sosednjih saksionskih Nemcih za primeren način žiljenja.

Seveda, kako dolgo bo to ostalo v bodoče, se ne more prerkovati. Zakaj germanizacija, posebno v Dolnjih Lužicah, pod prusko vlado nepravljena in zelo napreduje.

600

SLOVO.

Tača gori lipe tri stoje,
pod njimi vir šumi;
glej, tam se reveci rode,
glej, tam moj rod živi.
In ti ne veš, kako gorje
vpogiblje mu glavo;
in ti ne veš, kako grene
solzice tam teko.
Zato nikar ne povprašuj,
kaj žene me naprej;
zato nikar ne prejokuj,
v planinski raj poglej!

Pri beli cesti pod goro
lesen je križe stal;
smoči tamkaj sem slovo
od ljubice jemal.
Kaj hoš, kaj boj jokala se?
Saj veš, da moram preč;
glej, to nempenljivo je,
ne bo nazaj me več.
Nikar, nikar ne povprašuj,
kaj žene me naprej;
nikar, nikar ne prejokuj,
v planinski raj poglej.

Petdeset let nemških intrig v Rusiji.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 20, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.

"Zakaj pa so ti, govorjeno v so- ustvarilo v Nemčiji, ne pa v Fran- razmerju tako vzbiseli nad njih egi."

"Ruske podlanike? Radište, ker so Sedaj se ni treba nicesar več bili kot ljudje rojeni Nemci, to je, bati od strani Rusije, nadajojoče da se je njih moralnost in inteli- se pod nemško kontrolo. Rusija genevo kultiviralo in razvilo na je postala to, kar si je želela Pruh žemalj zemlji bolj vzbisene sija. Boljševiki pa so dovršili pru- in bolj prosvitljene civilizacije," sificiranje Rusije. Izdajstvo ali

"Skoro celo rusko plemstvo je nezmožnost, bedastoča ali plitost nemško. To plemstvo pa se je ved- -- posledice so iste, v kolikor smo

"borilo in intrigiralo na dvoru je prizadeti mi."

"Surovin ne bo Nemčija dobila iz Rusije, ker jih ni. Dobila pa bo

"ljudi, ki jih potrebuje za delo na poljin in v tvornicah."

"Rusi se nahajajo v strašnem gospodarskem položaju in Nemčija ne more poslabšati tega položaja. Gotovo je, da bo Nemčija vzela Rusem govejo živino. Ta pa bi takaj ponavljati."

"Vojaške zadeve Rusije so se nahajale v nemških rokah. Bilo je

"priporovati le temu dejstvu, da so morali nemški vpliv svojo roko na vsaki fazi ruske delavnosti. Nemci se vedno vodili, tako na avtor kot naslednik na prestolu je bil njega kandidat vedno slabjeji

"prine."

"Du je bil zadnji Nikolaj vse preje kot mož, da je bil te melan-

"holična igrača v rokah svoje nemške žene in njene kamariile, je pre- več znana stvar, ki bi jo bilo treba

"tukaj ponavljati."

"Vojaške zadeve Rusije so se na-

"nahajale v nemških rokah. Bilo je

"priporovati le temu dejstvu, da so

"morali Nemci vsled položaja in Nemčija ne more poslabšati tega položaja. Gotovo je, da bo Nemčija vzela

"Rusem govejo živino. Ta pa bi

"takaj ponavljati."

"Surovin ne bo Nemčija dobila

"iz Rusije, ker jih ni. Dobila pa bo

"ljudi, ki jih potrebuje za delo na

"poljin in v tvornicah."

"Rusi se nahajajo v strašnem gospodarskem položaju in Nemčija ne more poslabšati tega položaja. Gotovo je, da bo Nemčija vzela

"Rusem govejo živino. Ta pa bi

"takaj ponavljati."

"Mogoče je, da se bo litvinske in ukrajinske polke še uporabljajo

"na zapadni fronti proti našemu lastnemu vojakom. Vsled tega je

"dobro, da imamo svoje oči na široko odprte. Sedaj poznamo namreč resnico glede Rusije in glede nemške kontrole nad Rusijo."

Odstop nemščina Canadi.

Duluth, Minn., 18. marca.

"Uradniki St. Louis okraja so pre-

"jeli obvestilo iz Washingtona, da

"se je uravnala meja med Združenimi

"državami in Canada na severu in je Canada dobila pas gozdne

"zemlje, ki je prej pripadal

"Minnesoti. Ta zemlja leži med je-

"zeroma Namican in Loon ter reke

"Vermillion."

* * *

"Dasiravno je Francija posodila

"veliko tisoč milijonov dolarjev

"Rusiji, da utrdi prijateljstvo med

"obema deželama, so bili vendar

"Nemci, katerim se je dajalo naj-

"večje trgovinske ugodnosti. Rusija

"je dobila tržišče za Nemčijo.

"Na ta način pa so tisoč milijonov

"dolarjev denarja francoskega na-

"naroda našli svojo pot v deželu

"Kruppa, da se plača za topove,

"katera naj bi se uporabilo proti

"Franciji."

* * *

"Dasiravno je Francija posodila

"veliko tisoč milijonov dolarjev

"Rusiji, da utrdi prijateljstvo med

"obema deželama, so bili vendar

"Nemci, katerim se je dajalo naj-

"večje trgovinske ugodnosti. Rusija

"je dobila tržišče za Nemčijo.

"Na ta način pa so tisoč milijonov

"dolarjev denarja francoskega na-

"naroda našli svojo pot v deželu

"Kruppa, da se plača za topove,

"katera naj bi se uporabilo proti

"Franciji."

* * *

"Dasiravno je Francija posodila

"veliko tisoč milijonov dolarjev

"Rusiji, da utrdi prijateljstvo med

"obema deželama, so bili vendar

"Nemci, katerim se je dajalo naj-

"večje trgovinske ugodnosti. Rusija

"je dobila tržišče za Nemčijo.

"Na ta način pa so dosegli Nemci

"zlorabo v Nemčiji, ne pa v Fran-

"ciji. Pri mestnih volitvah 11. marca

"je v kontekstu za blagajnika za-

"gal na še rojak Math. F. Kobe z

"209 glasovi proti svojemu tekme-

"cu dr. John Milleru, ki je dobil

"114 glasov. Na sijajnem uspehu

"našega rojaka smo lahko ponosni

"ter mu prisrno čestitamo."

Mlađenci Anton Kukman, Pe-

ter Bahor in Frank Cimernanje

Darovana.

ZGODOVINSKA POVEST IZ DOBE SLOVAN. APOSTOLOV
SV. CIRILA IN METODA.

Češki napisal Alojzij Dostál.

(Nadaljevanje.)

"Nisem ga pozabil in poznam re — Zapustila je očeta zaradi večne tako dobro, kakor svojega ni —"

Boga pred bogovi pri sveti lipi, po darjuje bogovom. Star je že in Sam sem priča, da je to res. Ze zvest sluga Peruna (boga bliska sem se hotel potegniti za dekle, in groma). Ne da se tako lahko a čakal se ugodne prilike."

Vsi se ozar po govorniku in kastrastno je navezan na vero starih očetov. Ko je ostal sam, ko

samo ga mi zapustili ter se dali krištiti, se je nekaj izgubil, kakor bi se bil vrtl v ženljiv. Ko je pa se

daj nastal v Moravski prevrat in je Rastislav legendi vladal ter bil

Metod ujet, vstali so po vsej deželi poganski duhovniki kakor na groba ter nugovarjajo in silijo ljudstvo, da bi odpadlo od tradicionalnega Boga. To zlo, ki je prišlo nad Moravsko in vse narodi so baje kazen razjajljenih bogov. In mnogi pritrjujejo temu in pravajo zvitim čaravnikom ter začneva boj med pogani in kristjanji. V naši okolici je čest videti čaravnika Duba."

Cvetana si zakrije oči z obema rokama.

"Dobili smo ukaz, da bi se razšli po gozdih, da bi poiskali nevarnega soseda in ga pripeljali ne-

nemških na grad, da bi ne vzemirjal in zapeljeval ljudstva se na-

"Moj oče hujška ljudstvo, zapeljuje —"

"Nikolaj, danes si pa naju slabo rezavščil", se oglaša Lizička,

"začni raje kaj drugega."

"Težko je veselju biti, ko je v deželi tako hudo, ko so prisile vse nadlogje nad nas. To me najbolj pesi in jezi, da nemški vladar Ludovik dela na našimi knezi,

kakor se mu ravno ljubi, in kar brač vsakega boja. Ko bi se postavili na bojno polje ter bi se oglašile bojne tronbe in bobni, ko bi zaženekalo orozje, hitro bi prešlo sovražnikom veselje, da se vtičajo v naše razmene. Tako ne more iti dalje, mi se moramo upreti in stari Nikolaj si zopet opaše meč na ramo vzame kij —"

"Mojega očeta preganjam kakor hujška!" zaplaka Cvetana.

"Kako potrebuje tolažbe, moči!

Na jaz, edina hei —"

Cvetana joku krčevito.

"Ne jokaj, sestrica, prosila bom očeta, da duhovniku ne store niž žaloga. Tak boj je zastonj. Ko se povrne Metod, bodo vsi pogani upognili glave pred svetostjo prave vere in postanejo kristjani."

A Cvetana se ne da upokojiti. Očeta love kakor dirjo zver, strežejo mu po življenju.

Lizička je bila huda na zgovorega Nikolaja, da je tako prestrašil in užalostil njeno družino.

"Zakaj se ne vdajo, zakaj se tako trdovratno drže svojih znau in se ne dajo kriti?"

Nikolaj se ni nič oziral na prestrašeno dekle, ker ni vedel, kaj ji teče sreča da je vsaka njegova beseda ostro bodoala za njeno srečo.

"Da, zakaj se ne vdajo?" ponavlja Lizička. "Stara vera je globoko vkorjenjena. Soj je bila takoreko naše življenje in nikakor ni lahka reč, takoj izbrisati vse spomine, izdreti vse korenine. Koma smo toliko let verovali, kar smo imeli toliko časa za nebesko bitje, komur smo se tako dolgo klampali, tegi na lahko iz sreče iztrgati. Treba je takega moža, kakor je Metod, ljubeznivega srca in najplemenitejše duše. Ko se povrne on —"

"Ko ga osvobodimo z lastno mrečjo!"

"Potem bo lepše pri nas. Njive bodo zopet ozelenele, mir bo vla-

dal po naših hišah —"

"A preje moramo mi moravski vojniki izvršiti veliko delo. Zatreći moramo poganski plevl, pred vsem pa počoviti poganske duhovnike."

Cvetana zajoka tako pretresljivo, da so zašumele bližnje lipe in da je vse služabništvo pristelo skupaj.

Lizička objame svojo tovarisico in jo tolazi.

"Dubova hči! Čaravnika!

Cvetana! Prokleta od lastnega očeta!"

Tako je govoril notranji glas Mirkovi hčeri.

A v kratkem času se je spontanovala.

"Morda se motim in sem ljubo-

sumna brez povoda. Čula je o ne-

varnosti za svojega očeta od Ni-

kolaja in je bila zato tako ginjena, tako prestrašena."

Z dvorišča so se slišali glasovi, ki so klicali slavo Božidarom.

Lizička se vzariši oko in iznova se polasti njene duše negotovost ter sum in ljubomornost; toda deklica se je prenagala, zapodila je črno misli, čutljivi ter sočutja za nosično prijateljico je popolnoma preobvladalo njen razburjeno dušo. Lizička prične moči onesvesčeno prijateljico in jo klicati z najljubinevnejšimi imeni. Ko ji je z mrzlo vodo omogočila belo čelo, odpre Cvetana modre oči. Božidar se nasmehue prijateljico in zopet jo pokrije črn oblak nezavesti.

Sele po dolgem času se popolnoma zave, sede na medvedovo kozu, z roko podpre glavo ter se zatopi v misli.

"Kaj je užalostilo toliko tvoje sreča, Cvetna?" začepita Lizička ter se magnete k nji. Izginil ji je dvon in sum.

"Ubogi oče!"

Cvetana vzdigne modre oči k svoji prijateljici. Vse nebesna modrina je počivala v teh rosnih očeh.

"Očetu se ni nič hudega zgodilo; bodi brez skrbi. Šemo beseda zadostuje in lov na duhovnike potne vsaj v naših krajinah."

Nikolaj udari Božidara s široko roko po rameni.

"Saj bi bili sicer kakor smrdljiva voda v kaluži. Hoj, to bo to-

delo življence! Vojna! Kako sledi kaška je ta beseda?"

Nikolaj se je pomladil za celih deset let, kakor tedič, ko se je bojaval pod Rastislavom proti Neusencom.

"Mene pa ne veseli toliko vojna," pravi Božidar, ker sem prijatelj miru. Ko bi se dalo vse na lep način urediti, nikdar bi si ne opasal meča in ne obesil leka čez ramo, razen za boj na velkove v gestih gozdovih."

"In vendar nam svetuješ v boju, navdušuješ nas za vojno, in zato hodiš od gradu do gradu, kakor bojni angel z mečem!"

"Vzvihši namen imam in da ga dosežem, moram rabiti sredstva, ki jih ravno raznere zahtevajo. Moram se bojevati, to zahteva že čest moravskega naroda. Nemcem se igrajo z nami kakor z žogo; vzelci so nam skofa, višjega pastirja, v jeko so vrgli Svetopolska, našega kneza. Tega ne smemo dopustiti, čujte, ne smemo!"

Vojnašči mu prihodi kakor iz enega grla.

Nikolaj pelje mladega moža v služabniško sobo in mu pokaže, da so vsi pripravljeni ter da ča-

kojano samoj njegovega povelja. Bil je ponosen na to, da Božidar največ prebiva na Mirkovem gradu;

da se poslednji čas vraže tako pogosto sem, kakor bi otdot pričakoval največje pomoči za Slavomirovo vojsko. Ni vedel, kaj vleče Božidara na grad, kjer je zrastel in prebil mladostna leta, kjer se je pričiel metati kopje in suški meč. Starce je vodil mladeniča kakor oče najmiljšega sina, ki se vraca iz daljnjih krajev pod domač stroho na očetove prsi. —

Nikolaj se ni nič oziral na prestrašeno dekle, ker ni vedel, kaj ji teče sreča da je vsaka njegova beseda ostro bodoala za njeno srečo.

"Da, zakaj se ne vdajo?" ponavlja Lizička. "Stara vera je globoko vkorjenjena. Soj je bila takoreko naše življenje in nikakor ni lahka reč, takoj izbrisati vse spomine, izdreti vse korenine. Koma smo imeli toliko let verovali, kar smo imeli toliko časa za nebesko bitje, komur smo se tako dolgo klampali, tegi na lahko iz sreče iztrgati. Treba je takega moža, kakor je Metod, ljubeznivega srca in najplemenitejše duše. Ko se povrne on —"

"Ko ga osvobodimo z lastno mrečjo!"

Potem bo lepše pri nas. Njive bodo zopet ozelenele, mir bo vla-

dal po naših hišah —"

"A preje moramo mi moravski vojniki izvršiti veliko delo. Zatreći moramo poganski plevl, pred vsem pa počoviti poganske duhovnike."

Cvetana zajoka tako pretresljivo, da so zašumele bližnje lipe in da je vse služabništvo pristelo skupaj.

Lizička objame svojo tovarisico in jo tolazi.

"Dubova hči! Čaravnika!

Cvetana! Prokleta od lastnega očeta!"

Tako je govoril notranji glas Mirkovi hčeri.

A v kratkem času se je spontanovala.

"Morda se motim in sem ljubo-

sumna brez povoda. Čula je o ne-

varnosti za svojega očeta od Ni-

čela Lizička, da ji sedaj nič več ne teče sreča, ko je zagotovljena, da pripeljemo precejšnjo pomoč."

"In, če Bog da, jih to upanje ne bo goljufalo. Vojakov sem nabral, kolikor mi je bilo mogoče, in tudi služabnike vzamem s seboj."

"Zadostovalo bo najemništvo, služabnike blagovoli, gospod, doma pustiti. Kaj bi bilo, če se kaj neprjetnega primerja? Gozdi so teni, ni mogoče videti v njih sredino; pogonov je še mnogo."

Božidar je postal managloma skrben za grad.

"Misliš, da se Svetopolska uči našim tajnim načrtom?"

"Drugač ne more. Mislim, da je dovolj prepričal, kako gojufiva je nemška prijaznost; ječa, v kateri sedaj biva, ga je popolnoma ozdravila. Boljše je biti samostenjovan vladar, kakor zaveznik nemškega kralja."

"In Metoda?"

"Mora ga oprostiti jetnišča, to je glavni pogoj. Ako je Svetopolsk plemenit človek, bo sam resil vezu onega, ki mu je hotel ustanoviti veliko, neodvisno državo."

"Mir in pokoj!"

"Daj Bog, da bi ga potem učivila Moravska za dolgo časa. Obra vladarja hočeta blagov domovine: Svetopolsk bo skrbel za telesno dobro, Metod za duhovne dobre."

"Daj Bog, da se to zgodil!"

"Potem pojde škof v mojo domovino na Češko in bo tam vsej seme krščanstva, da tudi naše dežele ne zadusi nemški jarem. Slovani smo vsi ter edini moramo biti tak kakor en mož. Kakor nas druži skupni jezik in navade, tako mora biti tudi naša vera ena in ista."

"Poklicati moram Lizičko. Ta bo vesel, ko zagleda davnega prijatelja iz mladih let."

(Dale prihodnjih.)

bodo že drugi, ki upajo, da jih pripeljemo precejšnjo pomoč."

"In, če Bog da, jih to upanje

ne bo goljufalo. Vojakov sem nabral, kolikor mi je bilo mogoče, in tudi služabnike vzamem s seboj."

"Zadostovalo bo najemništvo,

služabnike blagovoli, gospod, doma

pustiti. Kaj bi bilo, če se kaj

neprjetnega primerja? Gozdi so

teni, ni mogoče videti v njih

sredino; pogonov je še mnogo."

Božidar je postal managloma skrben za grad.

"Misliš, da se Svetopolska uči

našim tajnim načrtom?"

"Drugač ne more. Mislim, da

je dovolj prepričal, kako gojufiva

je nemška prijaznost; ječa,

v kateri sedaj biva, ga je popol-

noma ozdravila. Boljše je biti

samostenjovan vladar, kakor zavez-

nik nemškega kralja."

"In Metoda?"

"Mora ga oprostiti jetnišča, to

je glavni pogoj. Ako je Svetopolsk

plemenit človek, bo sam resil vez-

u onega, ki mu je hotel ustanoviti

veliko, neodvisno državo."

"Mir in pokoj!"

"Daj Bog, da bi ga potem uči-</p

Nov voditelj Irske, John Dillon.

NOVEMU VODITELJU IRSKE, JOHNU DILLONU, KI JE STAR 67 LET, PRAVIJO 'S SNEGOM POKRIT OGNIJENIK'. — NE PRESTANO VELO IN NAPORI ZA IRSKO SO POBELILI NJEGOVE LASE, IN DILLON JE EDINI MOŽ NA SVETU, KI ZA MORE ZOPET ZDROUŽI IRSKE SILE.

PRIJE T. P. O'CONNOR.

Sestal sem se z John Dillon-om prvič nekako leta 1873, ko je ravnokar dovršil svoje študije kot državnik. On je že takrat kaževal ono koncentrirano zanimanje za irsko politiko, ki ga ni nikdar zapustilo niti za eno uro in že takrat je imel praktično iste nazore kot jih ima danes. Bil je in je vedno ostal radikalni irski nacionalist, to je, zavzemal se je za največjo mero prostosti, katero more dosegel ta generacija. Kot je rekel v nekem novejšem pismu se on ne peče v razpravljanju, kako obliko bo imela irska vlada v petdesetih letih in stalno se zavzema za sedaj zgodovinsko zahtevo vseh irskih vladitev za popolno samovlado Irske v okvirju angleškega cesarstva.

Takrat je bil morda najlepši človek, kar sem jih kdaj videl, — stičljiv in dva inča visok, — temak kot šiba in izgledal je tako nežen, da je človek lahko prišel na misel, da bo umrl na jetiki kot je umrl več članov njegove družine. Dolgi in bledi obraz je bil obdan vspesovod od gostih temnih las in oči so bile kot oglice črne, polne in sanjavne. Celo angleški umetniki in novelisti so bili presečeni od njegovega pogleda. Nekega umetnika je stal za model, ko je slikal Janeza Krstnika, George Meredith, angleški pisatelj, je pisal v nekem pismu o času in izrazu njegovih krasnih oči. Ko je stopil v angleško posansko zbornico, Iree prav do mozga, je vendar prej izgledal kot Italjan kot pa Iree. V svoji mladosti bi lahko predstavljal Danteja.

Leta trdega dela in neprestanih brig v irskem političnem življenju pa so izpremenila barvo njegovih las v popolno belino, dočim so ohranile temne oči njih prvotni izraz sanjavosti. Čudno je, da je mogel ta navidezno slaboten človek prenesti dela, rizike in tuge, katerih bi ne bili kos bolj trdnih ljudje in klub svojim 67 letom je danes eden najbolj stalno zaposlenih in trdo delajočih članov poslanske zbornice.

Čudno nasprotje obstaja med to mirno zunanjostjo ter dušo v notranjem, — ki vedno v polni meri obvlada temperament, dasiravno je on izpustil silnje, govorje kot katerikoli drugi človek njegove dobe. Ob vsaki prilici, posebno v onih viharnih dneh Zemljanske lige, je izrazil vse sile angleške vlade ter bil večkrat obsojen na jedo. On je vulkan, pokrit s snegom.

Klub tem pa je zopet opaziti kontrast, da so bili njegovi nazori vedno ekstremni, da pa je bil zmeren v svetu ter izvanzredno pripravljeni slišati vse strani in vse svoje prijatelje. Nadaljnjo nasprotje pa je, da je prav tako neupogljiv in neizpremenljiv kot postava narave, kadar je enkrat diskusija izčrpana ter si je ustvaril svoje lastno mnenje.

Njegov prvi nastop v politiki se je završil, ko je podpiral kandidaturo Johna Mitchela, starega oceta prejšnjega newyorskega župana, ko se je John Mitchell po dvajsetih letih izgnanstva kot polnovečni zločinec vrnil, da se potegi za.

Zgodaj je bil, v Parnelli svojega voditelja proti bolj konzervativni politiki Izaka Butt in eden njegovih govorov je najbrž dovedel do pada tega starega in zmernega glavarja ter povzročil dviganje sijajnega mladega namestnika, ki mu je sledil.

Tekom čele svoje kariere je bil Dillon zvezni člen med skrajno irsko opozicijo ter ustavno stranko, kajti dasiravno konstitucionalist in parlamentarist do konca svojih prstov, je bil vendar intenzivno irski, kajti vedno je razumel naziranja, katerih ni delil. Poleg tega pa je tako odločeno irski in demokartični v čuvstvovanju, da takoj čuje notranji glas Irske ter se vsed tega ni se nikdar znotrol gleda mnenja dežele in glede načina, kako naj politika reflektira to mnenje.

Le enkrat se ni strinjal do zadnjega časa z delom svojih sorojakov in to je bilo v času, ko se je priklopil onim, ki so mislili, da je postal vodstvo Parnella nemogoče in takrat se je moral v nekaterih delih Irske braniti proti razjarjenim množicam, ki so več kot enkrat ogrožale njegovo življenje. On je eden izmed takih mož, ki so šli neusnašeno skozi številne nevarnosti, ki so mu pretile tudi od takih in bajonetov angleških vojakov v ravnu isti meri kot od orožja njegovih lastnih rojakov v urah spora.

Nikar se ni ustrahl kakre nevarnosti ali se umaknil pred njo.

Tak je mož, ki vodi sedaj irski narod. Če bo sploh mogoče kakenmu parlamentaremu zopet združiti irske sile, je Dillon edini človek na svetu, ki je v stanu izvršiti kaj takega.

Trentin in njega nasilna germanizacija

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 20, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.

Ko so Nemci opustošili Belgijo, je bil ves svet prevzet od groze. Iste politike, dasiravno na zunaj manj barbarske, a v enaki meri tevtonske, so se posluževali avstrijski Habsburžani tukom petdeset let v Trentinu.

Konec enajstega stoletja si je nek škof po imenu Werner zgradil utrije grad med gorskimi vrhovi Svete. Kmetje, ki so živel na okolici, so imenovali ta grad "Habsburg", to je "kraguljev grad" in naslednji tega škofa so v polni meri delali čast temu imenu. Sirili se strahote po celi deželi ter uporabili vsako priliko, da povračajo svoje bogastvo in moč.

Prejšnji škof je vrgel v koš posveteni plasč, si nadel naslov grofa Habsburškega ter se ozelenil. S tem je se pričela hiša Habsburžanov, ki je skozi stoletje prežala nad narodi, katere si je podjarila. Ker jim je manjkovalo vsake finejše občutljivosti, so Habsburžani proverevali spore s svojimi najboljšimi prijatelji v namenu, da jih opažajo njih imetja in zemlje. Njih sanje o svetovni vladni so se pojavile že leta 1240, ko je vzkliknil škof iz Baselja: — Sed trdno na svojem prestolu, o Bog, kajti drugega ti bo Rudolf Habsburški kmalu iztrgal prestol.

To je bila družina; ki si je razdelila Srednjo Evropo. Ena ponosna je vcela Avstrija, druga pa Nemčija.

Habsburžani v Belgiji so bili eni moralnega in duševnega raziskovalca v Habsburžani v Krajinskem. Narodna vlast so

COPYRIGHT, FACH BROS., N. Y.

McADOO,
zakladniški tajnik in rav. želevnic.

skušali izčrpati potom neprestanih zasedovanj, potom pospeševanja memorialnosti in gojenja materijalne sebičnosti med ubogimi, da se uspava vrči narodni inštituti.

Prav v tem trenutku, ko skuša Nemčija podjarmiti celi svet, čeprav na robu prepada — in to samo dobro ve. Nekdaj nadvadljivo centra Evropo, se je pričelo sedaj tevtonsko pleme potapljati v plini novih narodov, ki vstaja, da iztrgajo prveno vladilo iz rok. Plemena ki so bila videti ob sojenju na večno suženjstvo, so zopet vsevetela ter si ustvarila srednji razred, ki hitro napreduje v okvirju cele narodnosti.

V Avstriji je tevtonski element prepadel že skozi celo generacijo. Ogri se hočajo popolnoma odločiti od Dunaja. V Avstriji sami se beri Poljaki za popolno avtonomijo, južni Slovani, — Slovenci in Hrvati, — so govorili o trializmu ter o novem ilirskega kraljestvu, dokler Čehi se niso pozabili svojega starodavnega češkega kraljestva. Problem Habsburžanov ni, če bodo centralni zavezniki zmagali v težnji, temveč če bodo Habsburžani odrezali od Beneške potom politične meje ter nove carinske seči. Ločen od vseh velikih avstrijskih notranjih tržišč ter oropan svojih naravnih italijanskih tržišč ter dobavnih središč, je bil Trentin sličen evketi, katero se odreže pri krovnikih, kajti mogel je le sahniti in polagona umreti. Vroča italijanska duša prebivalstva je skušala vdihati tej evketi novega življenja. Vršil se je junasi boj, da se vzdrži vsaj nekaj prejšnje industrijske dejavnosti. Boj pa je bil brezupen, kajti Avstrija je bila obsodila Trentin na počasno smrt.

Papirnice, želevnarne, steklarne in predilnice tega okraja so hitro izginile še pred sedanjo vojno. Avstrijska industria te dežele, ki ji je dajala ime "evropske Californije" ter ustvarjala bogastva na milijone frankov, če se vzame vstop v plaze delavec, ki so znali seletno 1600 frankov, — je skoraj popolnoma prenehala že leta 1870.

Takoj izoliran je stal Trentin pred polonom. Skušal se je izpremeniti iz industrijske v poljedeljsko planinsko delo. Celo proti temu sredstvu oživljanja pa je nastopila avstrijska vlada z vso svojo brezobzirnostjo. Ni se dovoliče v železnic proti odprtini iztočnem za proekte kmetov. Vojaške oblasti, ki so pred letom 1914 izpremenile dejelo v veliko utrjevanje taborišč, obvladane od 45 fortov, postavljeli ob vojaških establi, niso dopuščale Trentinu ni kakve ekonomske ekspanzije. Te kom več let so prepovedovali vse brezjavne in telefonske zveze z Italijo. Kapitalisti iz italijanskoga kraljestva so ved kot enkrat skušali oživiti industrijo v Trentinu vendar pa so naleteli pri tozadavnih poskusih na odločen odpor avstrijske vlade. Licence se je zanimalo celo potujočim trgovcem s perutnim iz Verone. Čudoviti planinski pašniki Trentina so bili zaprti za pastirje in živinoreja, je pojedenja. Tako je to tuje pleme uničilo miroljubno industrijo tega naroda.

Avstrijska vlada na Dunaju se je vedno izkazala kot gluha vsprično kritičnih glasov zgodovine. Njomejni dnu nima nobenega oziratni za svoje lastne podanike, niti za druge narode. Dejstva glede avstrijskega sistema vlade v Trentinu ter glede duševnih sposobnosti dunajske vlade, ki je odgovorna za ta sistem, kažejo tipičen tevtonski sistem zatiranja in slaba vlada. Avstrije v Trentinu tvori najbolj tragidne episode v zgodovini moderne Evrope.

Trentin vlada avstrijsko vojsko in to le tekom sedanja svetovne vojne, temveč že desetletja, od kar se je odločil Trentin od Beneške v Lombardiji. Prva kriza se je pričela leta 1866, ob prilikah ločitve. Trentin je živel od svoje industrije, koje trgovinsko izkoristil. Potom transplantacije, namesto njene nemškega elementa so na ta način skušali uničiti italijanski.

To so skušali doseči z metodami moralnega in duševnega raziskovalca v Habsburžani v Krajinskem. Narodna vlast so

Severova Družinska Zdravila

so obče priljubljena domaća zdravila, katera se rabijo že zadnjih sedemnajstih let. So tečajne preiskušene in vredna vašega zaupanja.

Blood Purifier Severa's

(Severov Kričtstec) Je priskrben za zdravljenje bolezni, izvirajočih vsed nečiste krvi, kot na primer tvori, opalki, rane, rane in ogreli. Cena \$1.25.

Severa's Antiseptol

(Severov antisepsol) je antiseptična tekočina za notranjo in vnašano ravo. Rablji se kot ustno izpiralo in grgralo. Zunaj služi kot krajevno sredstvo. Priporočljivo je, da zopri dlah, na rahle, otekli zbrane, bolno grlo in hribovost. Cena 35 centov.

Healing Ointment Severa's

(Severov Zdravilno mazilo) je izvrstna pomoč za odprte rane, ureze, odre, gnoje opraski, stare rane, uljesa, bule, ožganine in opekline. Cena 25 centov.

Severa's Regulator

(Severov Regulator) je dragoceno splošno krepilo za ženske, ki trpi vsed bolesti inštitutnih njihovih spolu. Cena \$1.25.

Severa's Medicated Skin Soap

(Severov zdravilno milo za kožo) je čisto, antiseptično milo za kožo, lobanje, lase in obraz. Izvrstno je za otroško kožo in za umivanje lobanje, lase in kože. Cena 25 centov.

Severa's Wafer for Headache and Neuralgia

(Severov prški zoper glavobol in nevralgijo) so priporočane zoper glavobol. Cena 25 centov.

Severa's Kidney and Liver Remedy

(Severov zdravilo za obistin in jetra) je priporočano za zdravljenje vnetja obistin in mehurje, zadrževanja ali puščanja goste vode, bolestnega puščanja vode, oteklih nog, bolečine v hrbitu, katere povzročajo obistne neprelike, zlatence in kislega želodec. Cena 75 centov in \$1.25.

Severa's Laxoton

(Severov Laxoton) je prijetno in milo čistilo pri otrocih in slabotnih ljudeh. Priporočano je zopri zapeko, neprebavnost, izguba teka, kisel želodec, zaboravljena priča, zdravljena v obistinu pri otrokih. Cena 25 centov.

Severa's Stomach Bitters

(Severov Želodčni grenčec) priporočen za slab želodec, slabost, neprebavnost, težko prehod v dobgotranje zaboravljena.

Severa's Liver Pills

(Severov Nervot) se je izkazal izbrinjal pri zdravljenju duševne pobilitosti, insomnije ali neščnosti, nervozne izčpanosti, histerije in nervoznosti. Cena \$1.25.

Severa's Skin Ointment

(Severov mazilo za kožne bolezni) priporočen se pri zdravljenju srbečice, krast lisajev, oblotičnikov, bršljanskega zastrupljenja in vročinskih opakov. Cena 50 centov.

Severa's Hair Tonic

(Severova Tonika za lase) je izvrstno odvajjalno sredstvo za zerednost jeter, neprebavno, zatočito, medost, glavobol in omotico. Cena 25 centov.

Severa's Liver Pills

(Severova Kroglice) so izvrstno odvajjalno sredstvo za zerednost jeter, neprebavnost, zatočito, medost, glavobol in omotico. Cena 25 centov.

South Bethlehem, Penna.: Jernej

Claridge, Pa.: Anton Jerina in Ant. Kozoglov. Export, Pa.: Louis Supančič. Forest City, Pa.: Mat. Kamin in Fr. Leben. Leadville, Colo.: John Hočevar. Pueblo, Colo.: Peter Culig, John Germ, Frank Janesh in A. Kocher. Farell, Pa.: Anton Valentind. Greensburg, Pa. in okolica: Frank Novak.

Hossett, Pa. in okolica: Frank Jordan.

Imperial, Pa.: Val. Peternel, box 172. Johnston, Pa.: Frank Gabren in John Polanc.

Luzerne, Pa. in okolica: Anton Osnolik.

Manor, Pa. in okolica: Fr. Demšar, Moon Run, Pa.: Frank Maček in Fr. Podmilna.

Pittsburgh, Pa. in okolica: U. R. Jakobich, Z. Jakube, Klarich Mat., L. Magister.

Davis, W. Va. in okolica: John Brosich in John Tavželj.

Imperial, Pa.: Val. Peternel, box 172. Brosich in John Tavželj.

Korenčan.

Milwaukee, Wis.: Andrew Fon in Josip Tratnik.

Sheboygan, Wis.: Anton Ilc, John Stampfel in H. Svetlin.

West Allis, Wis.: Anton Demšar in Frank Skok.

Rock Springs, W

SLOV. DELAVSKA

PODPORNA ZVEZA

Ustanovljena dne 16. avgusta
1908.Inkorporirana 22. aprila 1909
v državi Penn.

Sedež: Johnstown, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: IVAN PHOSTOR, 1008 Norwood Rd., Cleveland, Ohio.
 Podpredsednik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 113, West Newton, Pa.
 Glavni tajnik: BLAŽ NOVAK, 634 Main St., Johnstown, Pa.
 1. Pom. tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, 634 Main St., Johnstown, Pa.
 2. Pom. tajnik: ANDREW VIDRICH, 20 Main Street, Conemaugh, Pa.
 Blagajnik: JOSIP ŽELE, 6502 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 Pom. blagajnik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. 2, Box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNJI ODBOR:

Predsednik nadzor. odbora: JOSIP PETERNEL, Box 95, Wilcock, Pa.
 1. nadzornik: NIKOLAJ POVSHE, 1 Grab St., Numrey Hill, N. S. Pittsburgh, Pa.
 2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 127th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBERŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
 1. porotnik: FRANC TEROPČIČ, R. F. D. 3, Box 146, Fort Smith, Ark.
 2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1919 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Glavni urad: 631 Main St., Johnstown, Pa.

URADNO GLASILLO:

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York City.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki, so ujedno pošteni, posiljati vse dopis naravnost na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pošte edino petom Poštini, Expressini, ali Bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov. Nakaznice naj se nastavljanjo: Blaž Novak, Conemaugh Deposit Bank, Conemaugh, Pa. In tako nadstavljenie posiljajo z mesečnim poročilom na naslov gl. tajnika.

V slednjem, da opazijo dražveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika, kake pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznamo uradu glavnega tajnika, da se v prihodnjem popravi.

Žrtev sodnije.

KRIMINALNI ROMAN.

PRIREDIL J. T.

(Nadaljevanje).

15

Ko sem se pogledala v ogledalo, sem vedela, da se moram brez pogojno vsakemu dopasti.

Artur Chancellor me je odvedel k mizi ter mi je posvetil vso pozornost. Med drugim je tudi obžaloval, ker se ni mogel že prej seznaniti z menoj, češ, da ima preveč dela. — Pristavil je tudi, da mu je njegov tovarš Dawson že veliko pripovedoval o meni. Tako se mi je laskal, da sem morala parkrat zarjeti.

Pozneje mi je reklo, da je zelo izmučen in da mu prireja proces zelo veliko dela.

— To je res zelo žalosten slučaj — sem rekla jaz. — Meni se zdi, da marsikdo dvomi o krvidi nesrečnega Johna Mowbraya.

Gospodin, jaz sem popolnoma prepričan o njegovi nedolžnosti.

— Potem je bila pa odsoda nekaj strašnega! — sem vzkliknila ter povevala pogled.

— Da, prisegel bi, da je napravilo sodišče večko napako.

— Res? — sem vprašala začudenno. — Ali ste prišli kako drugi stvari na sled?

— Da, odkrili smo namreč, da je zapestnica, katero je sodišče tako silno preziralo, zelo važen dokaz. — Edinole potom zapestnici se bo dalo dokazati nedolžnost Johna Mowbraya. Dve priči sta izpovedali, da je šel v oni usodepolni noči Frank Trinkall preko mosta v spremstvu nekega drugega možkega. — Sprva smo mislili, da se priči motita, zdaj pa vemo, da sta imeli prav. Motili sta se le v enem oziru.

— V katerem?

— Prti sta izjavili, da je bil Trinkall spremljevalec možki, pa je bila v resnici ženska. — Da, ženska ga je spremljala.

Jaz sem zacele hitrejše dihati. — Ko sem shisala te besede, sem mislila, da bom omeljala ali se pa na kak drugi način izdala.

K sreči sem se pa vseeno premagal. Začela sem jesti in med jedjo rešila kar tjavendan:

— To je pa res čudna zgodba. — Prosim vas, povejte mi, kako se je zgodilo naprej.

— Veliko vam ne morem povedati, gospodin.

— Toda vseeno...

— Vemo samo to, da bo morilce takoj v naših rokah, kakor hitro izvemo, komu je pripadala zapestnica.

— In vi si na vse načine prizadevale dobiti tega lastnika?

— Da, — se je glasil odločen odgovor. — Jaz ne bom prej moral, dokler ne izsledim krive. — In krive bo sel ravno po isti poti, kot je šel po nji nesrečni John Mowbray. — Pokoriti se bo moral za svoj dvojni zločin.

Stresla sem se, ko sem ga videla tako hladnokrvnega, toko odločnega. On pa mi opazil tega mojega stresljaja.

Zatem sem pa storila vse, kar je bilo v moji moći, samo da bi se dopadla svojemu sosedu pri mizi. In sedeč po obrazu gospoda Dawsona se mi je to popolnoma posrečilo.

Seveda sem mu tudi pripovedovala, kako se mi je godilo v Heidelbergu, kjer sem hodila v solo. — In madamo Schimmel sem mu na takoj originalen način opisala, da se je moral smejati.

Zatem me je vprašal, če sem se na svojem potovanju mudila še v kakem drugem mestu kot v Heidelbergu.

Jaz sem rekla da ne, čeravno ni resneau.

Rekla sem samo, da sem potem, ko sem končala svoje študije, ostanala še nekaj časa pri madam Schimmel.

— Da, da, sedaj razumen — je reklo zatem. — Od madame Schimmel ste prišli naravnost v Lancaster.

Jaz sem pritrdila njegovi zmoti.

In dobro je, incizerno dobro je, da sem tukaj, da lahko opazujem Chancellorja. Zdi se mi, da ta človek ne pozna usmiljenja, da je tako neusmiljen kot je postava, katero tako izbornu zastopata.

Sreča, da sem prišla sem, kajti, če bi me ne bilo tukaj, b ne more napačno izvedeti v tem novem dokazu. — Zapestnica je izdala njevo skrivnost. — Moja maloga bo vse varati v vse povetru za nos.

Če se mi to ne posreči, se bom morala poročiti z Arturjem Chancellorjem.

Zdaj bom pa prebrala, kar sem napisala. — Ali sem se s tem sama obtožila? Ne, niti najmanj.

Na zemlji je namreč oseba, ki mi je nad vse draga. In tej osebi preti potom Artur Chancellorja nevarnost. — In če bo mogoče, jo bom rešila, celo iztovorila se bom zanje ter se poročila s Chancellorjem. — Boljše je, da ne zapiskem imena te osebe.

Ko se je Chancellor poslovil od meni, sem mi je zahvalil za kra-

sen večer, katerega sem mu prapravila. Pa sem se res precej bavila žnjim. Ko je rekel, naj pojem, sem pela, ko me je povabil plesat, sem šla. Neprestano sem l' poleg njega.

Prepričana sem, da bo prišel Artur Chancellor zoper kmalo k nam.

3. marca. — V zadnjih štirinajstih dneh je bil Chancellor vekrat pri nas. — Teti Pitchard se to dopade in pravi, da imam sedaj dvoje puščje na svojem loku. — Dawson pride namreč še večkrat, ko pa njegov tovarš. Glede Chancellorja se pa teta zelo moti. — To prav dobr vrem, posebno zategadelj, ker se je danes poslovil od mene.

Jutri bo namreč odpotoval v Manningford in sicer za dalj časa. Pravi, da ima veliko dela, odkar je prevzela njegova firma upravo premoženja gospodične Mowbray.

Tem bo izgubila moč, katero sem dobila nad nim, in to mi ni nekaj posebno ljubo.

In zdi se mi, da se mu gospodična Mowbray zelo dopade, kajti napram meni se je silno laskavo izrazil o nji.

Tudi to mi ni nička prijetno.

Slednjič me pa vznemirja še neka druga stvar. Rekel je, da so dobili v Manningfordu še nekaj drugega, kar bo v veliki meri pospeševalno preiskavo. — V tem času, ko bo odsoten, ne bom mogla nicesar izvedeti o tem.

No, naj bo, karkoli hoče. Jaz ga imam že izbranega. In če pride do skrajnosti, se bom poročila z njim.

DVANAJSTO POGLAJVJE.

Ko je prišel Chancellor v Manningford House, ga je gospodična Olga takoj po prvem pozdravu odvedla v sprejemnico.

— Tukaj se bova lažje pogovorila — je rekla. — Teta Rahela spi kot vsako popoldne. Veliko se imam namreč pogovoriti z vami in nujno potrebujem vašega nasvetu. Posebno glede neke stvari bi radi govorila z vami, pa ne v navzočnosti tete, katere živci so že takoaliteko preveč oslabljeni. Jaz vas namreč smatram kot dobrega starega prijatelja, ki mi bo pomagal.

— Preveč se mi laskate, gospodična — je odvrnil advokat — toda bodite prepričani, da bom storil vse, kar bo v moji moći. — Skrbel bom in gledal na to, da bom popravici zaslužil ime "starega" prijatelja.

Zatem ji je začel pripovedovati o zapestnici ter je omenil tudi odtise.

Olga mu je stisnila roko ter ga prosila, naj ji pove kaj natančnejšega o Jammionovem odprtiju.

— Ali imate odtise pri sebi? — Ali jih lahko vidim?

— Če hočete par trenutkov počakati, vam jih bom pokazal, — je odvrnil Chancellor.

Zatem je odšel iz sobe ter se po preteklu par minut vrnil z odtisi, katere je bil napravil Jammion.

Olga je gledala in gledala ter se ni mogla načuditi.

— Veliko napako smo napravili pri obravnavi — je nadaljeval Chancellor. — Nam ni namreč niti v glavo padlo, da imajo te zarezane namen prikriti vrezane črke. — Poglejte tukaj — je nadaljevala, ter ji pokazal drugi odtis — tukaj boste lahko natančno prebrali besede.

— Da, res — je vzkliknila Olga presenečena. — Čisto lahko se bere. — Toda, kdo je ta Nana?

— Če bi vam mogel odgovoriti na to vprašanje, potem bi bila naša naloga rešena — je odvrnil Chancellor zamišljen.

— Meni se pa vseeno zdi, da je to zelo dober začetek — je pričela Olga. — To torej dokazuje, da se priči nista motili, ko sta izjavili, da sta videli dve osebi iti preko mosta. — Motili sta se edino le v tem, da sta zamenjali ženski plasti s plasti mojega brata. — Sedaj sem tudi jaz prepričana, da je spremljala Trinkall preko mosta ženska. To je zoper dokaz o napakanem neiziranju zdravnikov, ki so izjavljali, da ni ni mogla prizadeti ženska. — No, ali nimam prav?

— Morda imate. — Toda predčasnih sklepov nikakor ne smemo delati. — Morda je postal Trinkall žrtev vendete.

— Vendete? — Kaj je to?

(Dalje prihodnjic).

PRETRGANA POŠTNA ZVEZA

Ker je svedka vlasta naznamila, da je poštna zveza z Rusijo, izvzemši Finsko, prekinjena, zato je poštni departement naznamil, da u. v. mogoče posiljati pošte v Rumunsko, severno Perzijo in Rusijo.

Ako pride pošta za Rumunsko, severno Perzijo in Rusijo, izvzemši Finsko, in je posebno na zlepški označeno z "Via the Pacific", se bo takša pošta poslala na pacifico obal, da se odpošije dalje po Pacifičnem oceanu.

ZBOGOM!

Otočno vrhuncu vrše čez loge, dobrave se zlega; prežalno zvonovi zvone, sreči mi grozilno presega.

Otočno vrhuncu vrše spremljevajo pomlad veselo, prežalno zvonovi done, za potnikom v tih globelo.

Premalu zaledenil bo miraz, dobrave evoče, dehteče, preleklet mi žal bo obraz in sreči nesrečno ljubeče.

Prezalna zaledenil bo miraz, dobrave evoče, dehteče, preleklet mi žal bo obraz in sreči nesrečno ljubeče.

POUČNE KNJIGE:

Ahnov nemško-angl. slovnica vezana = 50
Hitri rukovrat (nemško angl.) vezan = 50

Poldjetstvo = 50
Sadjerevi v pogovor = 25

Schimpffov nemško-slov. slovar = 125

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Hipnotizem = 35
Doll z orlojem = 50

Dve zalogor: "Carlilejeva ženitva" in "Trije ženini" = 25

Medija 2 zvezka = 60

Pod Robom Sl. Večernice = 30

Postrelka bolnišnik = 50

Socijalna demokracija = 30

Trta u. in trtorja = 50

Uma Švizerija = 50

Veliki slovensko-anglicki slovnica = 200

Trojka = 50

Vojna na Balkanu 12 avca = 120

Zgodovina c. kr. pešpolka St. 17 = 12